



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 307/2016-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. mája 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, L. Novomeského 25, Pezinok, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj namietaného porušenia jej základného práva na nestranný súd podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na nestranný súd podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Er 460/2014, EX 2477/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. apríla 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci

namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj porušenia jej základného práva na nestranný súd podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva na nestranný súd podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Er 460/2014, EX 2477/2014.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

«Sťažovateľka má postavenie povinnej v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok pod č. k. 8 Er/460/2014-23, EX 2477/2014 v ktorom dňa 24.10.2014 podala námietky proti exekúcii, o ktorých porušovateľ doposiaľ nerozhodol, riadne nekonal s urýchlením, o vec sa nezaujímal a ani nezaujíma, pričom porušil zásadu špeciality, keď nekonal a nerozhodol v súlade s ust. §-u 50 ods. 2 veta druhá Exekučného poriadku .

Podľa §-u 50 ods. 2 veta druhá Exekučného poriadku citujúc:

„O námietkach proti exekúcii rozhodne súd najneskôr do 60 dní od ich doručenia.“

Dôkazom porušenia čl. 50 ods. 2, veta druhá Ex. poriadku porušovateľom je priložené uznesenie č. k. 8Er/460/2014-23, EX 2477/2014 vydané porušovateľom dňa 08.02.2016...

Stav právnej neistoty sťažovateľky o výsledok konania o námietkach proti exekúcii a o výsledku exekučného konania stále trvá.

Vec má pre sťažovateľku mimoriadny význam, keďže v danej veci nie je povinnou a exekúcia je voči nej vedená nezákonne.

Vec je po skutkovej a právnej stránke jednoduchá, nezložitá.

Sťažovateľka sa na neefektívnom konaní a nekonaní porušovateľa o námietkach proti exekúcii nepodieľala, teda prietahy zavinené porušovateľom jej nemôžu byť pričítané na jej ťarchu, najmä ak má za to, že v danej veci bolo porušené jej právo na nestranný súd (čl. 6 ods. 1 Dohovoru, vec bola nepripustné odňatá zákonnému sudcovi a stiahnutá si predsedom súdu k „vybaveniu“... nebola mu pridelená náhodným výberom... o čom sťažovateľka nadobudla vedomosť dňa 04.03.2016).»

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní č. k. 8 Er/460/2014, EX 2477/2014 porušené boli.

Postupom Okresného súdu Pezinok v konaní č. k. 8 Er/460/2014, EX 2477/2014 došlo k porušeniu práva [REDAKOVANÉ] na nestranný súd podľa čl. 48 ods. 1 ústavy SR a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 46 ods. 1 ústavy SR.

2. Okresnému súdu Pezinok sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod č. k. 8 Er/460/2014, EX 2477/2014 konal.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 2.000,- Eur, ktoré je Okresný súd Pezinok povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4. [REDAKOVANÉ] priznáva úhradu trov konania v sume 303,04 Eur, ktoré je Okresný súd Bratislava V povinný zaplatiť na účet jej právnej zástupkyne - advokátky JUDr. Emílie Korčekovej do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Sťažovateľka v petite sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj porušenie svojho základného práva na nestranný súd podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní.

Ústavný súd opakovane judikoval, že jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je v prípadoch, keď sa ňou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, to, že musí smerovať

proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 215/07, III. ÚS 305/07).

Ústavný súd poukazuje aj na svoju judikatúru, z ktorej vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 221/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00) alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

Sťažovateľka odôvodňuje ňou tvrdené porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 8 Er 460/2014, EX 2477/2014 tým, že okresný súd nerozhodol v zákonnej lehote o jej námietkach proti exekúcii.

Ústavný súd listom z 25. apríla 2016 vyzval okresný súd na oznámenie, kedy bolo v namietanom konaní rozhodnuté o námietkach sťažovateľky proti exekúcii. Okresný súd reagoval na výzvu ústavného súdu listom sp. zn. Spr 3079/2016 z 25. apríla 2016, v ktorom uviedol, že okresný súd uznesením z 8. februára rozhodol len o návrhu na zastavenie exekúcie (resp. aj o námietkach proti trovám exekúcie) a nerozhodol o námietkach proti exekúcii, dôvody ktorých boli obdobné ako dôvody návrhu sťažovateľky na zastavenie exekúcie. Okresný súd svoj postup odôvodnil tým, že proti rozhodnutiu o nevyhovení námietkam nie je prípustné odvolanie, kým proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie odvolanie prípustné je a sťažovateľka ho aj podala. Okresný súd

uviedol, že je v záujme sťažovateľky ako povinnej, aby „*dôvod, ktorým argumentuje v námietkach i v návrhu na zastavenie exekúcie posúdil odvolací súd*“, a dodal, že o námietkach sťažovateľky proti exekúcii „*súd rozhodne po nadobudnutí právoplatnosti súdneho rozhodnutia o návrhu na zastavenie exekúcie*“.

Pokiaľ ide o možnosť porušenia základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu, ústavný súd konštatuje, že postup okresného súdu v posudzovanom konaní pri rozhodovaní o námietkach sťažovateľky proti exekúcii je síce z hľadiska procesného postupu okresného súdu atypický a zrejme aj rozporný so zákonnou lehotou ustanovenou v § 50 ods. 2 Exekučného poriadku pre rozhodovanie exekučného súdu o námietkach proti exekúcii, avšak v príčinnej súvislosti s týmto postupom okresného súdu nemohlo dôjsť k porušeniu označených práv sťažovateľky. Okresný súd opomenutím rozhodnutia o námietkach sťažovateľky proti exekúcii nespôsobil prietahy v konaní takej intenzity, ktoré by odôvodňovali možnosť porušenia označených práv sťažovateľky, keďže rozhodnutím o jej návrhu na zastavenie exekúcie (odôvodneného obdobne ako námietky proti exekúcii) sa v podstate meritórne s argumentmi sťažovateľky vysporiadal a toho času správnosť jeho záverov je predmetom prieskumu v odvolacom konaní.

Pokiaľ sťažovateľka vo svojej sťažnostnej argumentácii namietané porušenie základného práva na nestranný súd podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 Er 460/2014, EX 2477/2014 odôvodňovala v rozsahu, že «*vec bola neprípustné odňatá zákonnému sudcovi a stiahnutá si predsedom súdu k „vybaveniu“... nebola mu pridelená náhodným výberom*», bez uvedenia akýchkoľvek ďalších tvrdení a argumentov, ústavný súd konštatuje, že citovanú argumentáciu sťažovateľky nevyhodnotil ako spôsobilú odôvodniť možnosť porušenia označených práv sťažovateľky. Pritom je potrebné zdôrazniť, že ústavný súd nie je skutkovým súdom a neprináleží mu vykonávať dokazovanie na potvrdenie alebo vyvrátenie tvrdení sťažovateľov.

Z uvedených dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľky nezaoberal.

Ústavný súd v závere pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby sťažovateľka za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutého konania dochádzalo k zbytočným priet'ahom alebo by činnosť okresného súdu bola neefektívna, predložila ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. mája 2016